

Den saaledes nu vedtagne Lov om Menighedsraad adskiller sig altsaa — foruden paa enkelte Punkter med Hensyn til Valgret og Valgbarhed samt med Hensyn til den Erklæring, der skal afgives af de valgte Menighedsraadsmedlemmer — væsentlig deri fra det af Ministeren i Samlingen 1901—02 i Folketinget fremsatte Forslag, med de af Folketinget den Gang heri foretagne Ændringer, at medens dette Forslag tilsigtede Oprettelse af Menighedsraad som en *varig Institution* bl. a. med en lovordnet Adgang til at *medvirke ved Præsteembeders Besættelse*, er Menighedsraadenes Bestaaen efter Loven tidsbegrænset, idet Lovens Gyldighed er begrænset til at vedvare, indtil en Lov om Kirkens Forfatning er udkommen, *dog ikke ud over 1. Januar 1190*, og Menighedsraadenes Hovedopgave er — foruden en vis Deltagelse i de kirkelige Anliggender indenfor Menighedsraadskredsene — bleven den at vælge de Valgmænd, der skulle foretage Valgene af de Lægsmænd, der skulle indtræde i det kirkelige Udvalg, hvorhos alle Bestemmelser om Menighedsraaadenes Medvirkning ved Præstekalds Besættelse ere udgaaede af Loven og erstattede af en Bestemmelse om, at Ministeren *kan* høre Menighedsraadene om dette Anliggende.

Til Lov om *Valgmenigheder* blev der af hele Landstingsudvalget stillet nogle enkelte Ændringsforslag, hvoraf det væsentligste var, at der indsættes i Loven, at en Valgmenigheds Anerkendelse som Regel ikke bør finde Sted i det første Aar, efterat en ny Sognepræst er bleven ansat. Ændringsforslagene vedtoges uden Afstemning. — I Folketinget skete ingen Forandring i Lovforslaget.

Til Lov om *Brugen af Kirkerne* forelaa nogle af hele Landstingsudvalget stillede Ændringsforslag, væsentlig af redaktionel Art. De vedtoges uden Afstemning. — I Folketinget skete ingen Forandring i Lovforslaget.
